

REVISTA LITERARA
reportaj - satira - umor
Inregistrat la Tribunalul Arad,
Secția III Nr. 22/938

Director:
SIMION NICLEA

Redacția și Administrația
ARAD
Str. V. Babeș Nr. 10.
Telefon: 10-83

ABONAMENTE:
150 lei anual, 3 dolari pt. America
500 lei pt. întreprinderile mijlocii;
1000 lei anual pt. marile întreprinderi. Abonamentele se plătesc înainte.

A plecat moșul la țară...

— Un reportaj cu două fețe —

A plecat moșul la țară, cu cercuri de ciubară... Au plecat alăția și sal în sat, din popas în popas, ajuns, unii mai aine, alții mai în bine, dar tot mai bine — după pedința oamenilor — decât la el vâgăunile Munților Apusenii Unii ajuns domni mari, oameni cu învențe, conducători de instituții... A plecat de când e lumea și dintre ei răsărit eroi slăviți azi... Pleacă azi, unul câte unul. Unii se reintrac între ei lor, alții — mai puțini — își uită plăturile unde au zăcut lumina zilei, frunza verde a dealurilor și cușitul cu care au jupuit peștele de pe primele cercuri și au primit primele doage de ciubere. Într-un timp, dar chemarea comunistă, chemarea pădurei e mai puternică decât ei și mai curând au plecat mai târziu — câteodată în ceașca morții — își aduc iarăș aminte de țară și ar vrea să se înapoleze, dar un moment în mijlocul plăturilor părăsite, dar, vai, nu se mai poate: viața e crudă și ea se abundă...

Dintre moșii cei mulți ce-au plecat la țară au fost — pe vremuri — moșii Ciungan din Brusturi. A plecat cu ei să ajungă la tribunalul din Arad. Era să plece regimul maghiar. Cu strălucirea caracteristică moșului, Ilie Ciungan plecase mereu, în ciuda dușmăriei superiorilor săi. Dar hărățindu-se mereu cu ei, pe neașteptate de o dată, sufletul i s'a transformat: a plecat meleagurile unde alergase în căutare de o șchioapă și s'a adaptat la viața de oraș, cu renunțările necesare... Mergând mereu înainte, prin străluciri și lupte inerente timpurilor noi, Ilie Ciungan a ajuns funcționar fiscal la Szolnok. Aici, nepăsător și-a cerut drepturile sale, astfel că Ilie Ciungan — moșul dela Brusturi — s'a însurat cu... Vărtalvița, ficea unuia comerciant de așchii. Dar o renunțare, aduce după ea o altă, și Ilie Ciungan pentru a se turbura viața conjugală — a plecat el probabil alte turburări — și a plecat și religia în care se născuse pe care o învățase în biserica de la Brusturi, trecând la religia romano-catolică. Și ca să fie înnotă, plecat și la mai ortografiat cu ortografia românească, ci cu cea maghiară, astfel că se numea Ciungan Illés... Când bătrânii părinți din Brusturi au auzit de plecarea dela datorie a fiului Ciungan au desmoștenit Ce o figândil Ciungan Illés de hotărârea părinților săi, nu putem ști, der probabil

la înverșunat și mai tare în credința sa cea nouă...

Căsătoria sa a fost binecuvântată cu cinci copii, dintre care trei băieți și două fete... toți unguri, cu sânge de moș în vine!

Anii au trecut și în 1916 Csungán Illés a eșit la pensie și s'a stabilit la Bekes Földvár. Anii au trecut, copiii au crescut mari, și-au creat cariere, fetele s'au măritat băteșii s'au însurat. Și anii s'au îngrămădit mereu în spatele lui Csungán Illés, bătrânețea a sosit și odată cu ea, în 1930, ceasul morții... Dar Csungán Illés n'a voit să moară în credința străină. Chemarea brazilor a fost mai puternică de cât el. El a voit să moară în credința părinților, moșilor și strămoșilor săi... Simțind că i se apropie ceasul când va trebui să se înfățișeze înaintea Celui Atoptuternic Atoateștitor, a voit să se lapede de heina credinței străine și să se îmbrace în stralele credinței cu care înainte cu 62 ani, venise pe lume... A luptat cu sine, a luptat cu familia, dar până la urmă a biruit și a trimis după preotul ortodox român dela Bichș Ciaba, să vină și să ia act, ca reprezentant al bisericii și credinței strămoșești, că el vrea să moară ca Ilie Ciungan și ca român ortodox. A pornit preotul român dela Bichș Ciaba, cu grabă mare să salveze un suflet de român din apele Purgatorului și a ale ladului, dar drumul său cât a fost de grăbit, tot zadarnic a fost... Ilie Ciungan murise ca Csungán Illés, înainte de sosirea sa... Și a fost înmormântat în cimitirul romano-catolic din Bichș Ciaba.

Bătrânul Ciungan, tatăl lui Ilie care a murit ca Illés, își cunoștea feciorul și cunoștea firea moșului: știa că odată și odată se va întoarce la valra de unde a plecat. Și de aceta, deși-l desmoștenise, în testamentul ce și l-a făcut a scris, că dacă Csungán Illés se va întoarce vreodată și va vrea să fie din nou Ilie Ciungan — român și ortodox — el, sau urmașii săi, — și aceștia dacă se vor întoarce la mază — atunci partea din avere — totalizată la aproape 200 jug și două case — ce i se cuvine, să i se dea, lui sau urmașilor săi, cari vor vrea să fie iarăș români și ortodocși și vor veni să trăiască pe aceste meleaguri... De lucrul acesta a știut și Csungán Illés și copiii săi. Aceștia, după moartea sa, impresionați de revenirea tatălui lor și ca un fel respectare a do-

rinței tatălui lor, au hotărât să se lapede de religia și naștunea în care s'au născut și trăit. Hotărârea n'a rămas platonice, ea fiind concretizată în acte oficiale prin care cei trei băieți a lui Csungán Illés — Lászlo, Jenő și Kelemen — au declarat că vor să treacă la religia ortodoxă și la naționalitatea română, devenind, normal, Ladislau, Eugen și Coloman. Sunt strident acestea nume în limba noastră, dar să trecem. Actele au înaintate tribunalului local pentru îndeplinirea formalităților legale. Alături de ele, au fost înaintate și declarații autentice prin care se arată că nu — interesele materiale — dorința de a câștiga partea din averea bunicului lor l-a determinat să vină în România, — fiecare din ei având avere pe care vor să o aducă aici — ci dorința de respecta vrea din urmă a tatălui lor.

Dar... pentru orice eventualitate, au fost anexate și declarațiile surorilor lor, prin care acele reouă, în favoarea fraților, la partea ce ar fi rămas de la tatăl lor din averea bunicului...

Cum va fi soluționat acest interesant caz de treceri și reveniri, în care țaria credinței se amestecă — se pare — cu interesele materiale, se va vedea după ce instanțele judecătorești, vor decide asupra celor trei Csungán ce vor să fie Ciungan și iarăș moși!...

Și mai au un cuvânt de spus Ciungăneștii ce-au trăit și trăesc, — moși și ortodocși — și cari au lucrat — cu dragoste, zoală și sudoare — moșia moștenită dela bătrânul Ciungan, ce nu și-o putu uita feciorul dezeorlor din neam și credință...

Al. Miron

Reformele guvernului polonez

(S. P.) Guvernul polonez de sub conducerea d-lui Radcinsky, a luat, între altele, și următoarele două măsuri:

1. Intre conducătorii poloni și cetățeni nu va mai fi o prăpastie, ca până acum.
2. Toste bunurile țării vor fi împărțite echitabil între fiii ei.

La aceste măsuri, trebuie să facem următoarea tristă remarcă:

a) între guvernânții poloni și cetățenii lor, nu e o prăpastie dar e o distanță de câteva mii de kilometri. Ca dela Paris la Varșovia.

b) Deocamdată, bunurile patriei polone sunt împărțite, destul de echitabile și de frățeste, între Germania și Sovietsi...

Gila Iuân Nojiță șicire

Apu geabund sama vești fi găngit că o dat lenea în noi gi am eșit cu foata tunna Luni. Apu nu așe că iacă noi nis șilor harni și că astăzi leșim iară. Numa în voi o dat lenea că nu neașl trâmisi nișt on abollment. Mi șă miheză să vă mal scriu, da nam șle șoșle că dacă nu scriu să mântie domnu drector pă minie și asta nu vreu că atunșl iară mă pot dușle la Vinga o slugă la domnu fiscalăș Dan gila Buceni. Că ge dus moș dușle lo ingeva. Agică aclo inge finlandeșii oșă să bat gi să prăpăgesc cu muscali că dară lo am fost strojameșcer la unguri numai li o țără ge hiba în lucru că nu șciu șchie agică mere cu schiurile ca finlandeșii și ca domnu inspector Păcurariu. Că dară am auzit că finlandeșii așeia umbli numa cu schiuri și ge aceta li bat pă ruși oșe tare.

Dapu vol poșce că nu șcișl șes astelle schiuri. Apu să vă spun lo pă limba noastră gila Montesă. Apu iacă șle să fie? Is neșce tâlpi ca șiele gila sâniile voașce numa nus așe ge nalce. Is lace și au neșce curăle cu carie să leagă ge boconșl iște ca să poată umbli omu cu telle. Dapu ca să poș umbli cu tele, mănșiele focu căș lungi gi vo dol meteri nui gestul să li le legi gi boconșl numa mat trebe să să ai și nădragi anume largi ca poallle muierilor și legașl pă tofice și pă sub genunșl apu o cămeșă ge iarnă și o cășulă făcută anume gi când li vezi gângeșci căș prunșl lu bătăl crușeal Noa apu astă nar fi nu șciu șle numa ca să poșl mere ca tâlpile aieșce pă pșioare mat trebe să ai și roace. Iacă oșe schiurile is sâni cu roace prinsă pă boconșl. Triaba draculul, vigeșl vol. Da să nu cumva să vă apucașl să cregeșl că roacile să pun la schiuri. Nu! Că dacă roacile is pusă la capătu gi cătă pământ a băcilor și lele is făuce ca cu lele să să propoșasca șiele care vre să margă cu schiurile. Se împlântă în neaud și atunșl apasă pă lele și schiurile lunică naince și uoma mere ca pă sante atăta numa că nu șăge numa stă în pșioare. Triabă prea bună nui că dară trebe să împingl tăt lucluța. Noa apu și la hiba asta lor gâșt domni leac. Iacă dară că dacă nu să pot dușle ca schiurile pă ulișale orașului să sule cu lele în ghezăș și să duc până inge găsăsc gealuri și dâmburi. Noa apu aclo leu schiurile și băcile în space și să sule până în vârvu gealului o a dâmbului Când agiung aclo și le leagă gi boconșl și ișl dau drumu până glos în vale apu iară să duc sus și teră ișl dau drumu până să satură. Da așia numa după șie învaja să margă cu schiurile agică să șchieză. (lo dacă ar fi după minie aș zîșle să scaunte ca cântl când luna li cât un talger.) Da până să învaja apu mal pică și să întorc și pășă cap, ba ișl mal rup căceo brâncă și căce on dărab ge pișlor gi șin mince cât trăesc cor schiunai.

E numa cu finlandeșii așia nui așe ge greu ca cu domni gila noi că dacă aclo la li tăt anu li neaud și prunșl când li șășle mama lor li șășle cu schiuri la pișioare gi mal naince ge a învaja să umbli li în-

Pecica

— Pe măsură ce omului îi merge mai bine, crește în el nemulțumirea în aceleași proporții. Satisfacția nu și-o arată nici unul cu toate că într'un timp idealul său a fost cu mult inferior realului de azi. Astfel, funcționarul cu 4 clase primare, care sortit era să'nghetă mirosul de amoniu și celelalte gaze din grajdul lui tat'so, dacă întâmplarea și norocul nu l'ar fi surăs și ajutat să ajungă ce-a ajuns (poate pe nedrept), strămbă din nas, când un om îmbracat mai modest și cu gura mirosindu-l a mănăncări mai îndoielnice în ce privește calitatea, cum ar fi de ex. sursa de extracție a acidului oxalic, îl intră în birou. Pe drept se plânge oare tipul? De cunoscut îl cunoașteți și dv., că-i dela noi și-i d'acela ce pe vremuri, ce cam îndoiim, că nu se bucura când dădea pesle o ditai ceapă, cu care să'nșele gestul aceluiasi fel de mănăncări: pâinea.

Mai susține domnul, — acum ajutat de încă unul, care la rândul său ședea pe altceva, acasă, decât pe scaun, — că se'năbuse de mirosul emanat de ființele neproposite — ca ei — ce-i vizitează. Acesta din urmă cel puțin, are ca acasă; și cum n'are servitori suntem informați că singur scoate aurul de sub el..

— Se vorbește pe la noi de o renovare a celace a fost și este Casinoul Român. Sunt planuri frumoase și cari merită toată atenția și încurajarea, — natural numerică, — căci din informațiile adunate, acesta ar fi singurul obstacol de care s'ar lovi proiectul, dar care sperăm să fie trecut cu bine. Toată populația așaaptă să-și vadă visul: sală de dans, de joc, bar muzică în permanență și plus puncte... distractive.

— Cercul s'vonul unei aproplate serbări a „Crucei Rușii”. O așteptăm. Nu s'a stabilit încă locul serbării dar sperăm să fie ales; repetăm... ales!... De unde au să aleagă îi privește. Despre această serbare un amic ne vorbește:

— „Știi că lau pus numele ceafu? și foarte revoltat că se calcă principiile sale de membru al „Gâtului vesnic Ud” exclamă furios:

— Nu ora dom' le, mai bine să-i zică „ș p r i ț dansant”?

Cele mai frumoase bijuterii, ceasornicele cele mai precise, tacămuri, și obiecte pentru cadouri la

COLOMAN HARTMAN

Bijuterii

ARAD, Palatul Minorităților. Prețuri solide.

Săvârșim

Colecția noastră, a celor „sapte lei s'a imprăștiat, care încotro ca mieii orbutui:

— Aurică fantastică a fost transferat.

— Eșoara din grădină și-a pus pirostille pe cap.

— Poali a fost surghiunit la Sebeș.

— Ocoșul de grețier la... parchet.

— Miss Căprioara s'a retras în bărlug.

Peter e angajat la Libaș, la găini.

— Unui a rămas pe aici să le scrie necrologul (n'am uitat pe Tzitzel și pe Mica) personajii scumpe cari deseori au înveselit paginile noastre. Le trimite la locurile unde stănt o cordială strângere cu... ușa.

— De câteva zile s'a deschis sezonul de pailnaj. Toate fetele se avântă pe ghiață, fac piruete și se dau de-a berbeleacul. Ce le-a apucat? Nu știu. Dorința de a lunea pe luciul straveziei al gheței, pericolos și el ca și a călca pe ascuțitul cușitului, se explică prin echiibristica pe care o fac unele fete prin aceia de a ști sau nu unele taine ale vieții.

Și ghiața se rupe.. atunci când nici nu gândești.

— În fine dudulle de aici m'au ascultat. Astă vară le băleam capul (cam tare, dar ce să-i faci) să lasă cu toatele la aer, să intre la apă, (la propriu nu la figurat), să le pârlească soarele și să fie ca fructele'n pârghă toamna, că și așa sunt cam ofilite și anemice. Șoala mea a prins. Acuma pe ghiață. La vară la apă. Așteptăm scrisori de mulțumire la adresa cunoscută.

— La noi prostituția clandestină e în floare. Indiferent locul. Unde te prinde norocul sau nenorocul. Și pe trup răsar buruienile amintirilor pe viață. Boalele... și cu ele atârna greu în haos, ca un coșmar tare lăsate generațiilor următoare. Să distrugem ce mai este! Este un strigăt ce trebuie să se audă.

E slabă morala? Sau credința?

— Se zice că servitoarea unui director de aici a fost dusă la spital din post în post, fiindcă s'a oșpus că meargă cu trenul și alta a unui pensionar a fost trimisă mai pe urmă.

Să ne spună domn' director motivul, fiindcă noi credem că și dăa este răspunzător de faptul că nenorocita merge acum pe timp de iarnă din post în post. Nu ne miră aceia că merde, ci de ce merge?

De altfel s'a constatat că servitoarele sunt focare de infecție și bucătăriile unde dorm, peste noapte se transformă în camere de întâlnire, orgii și voluptate. Bieții stăpâni condamnați să mănânce din mâinile lor.

Colinda funcționarului

Foaie verde malostat
Ce a fost verde s'a uscat
Ce-a'nflorit s'a scumurat.
Ce mai etc, ce o să fie
Vai de lume măi bădie
Că e mare sărdcie!

Foaie verde cocorani
Vai de bieții funcționari;
Rup meru pingelele
Nu și scoț cheltuielile
Și scumpele crești, crește
Dar salariul nu sporește!...
— Băbățele, ia să-mi spui
Unde-i leașa; vezi că nu-i?
— cum să fie măi bădie
Cu atâta sărdcie?...
— Sărdcie, ce-ai cu mine?
— M'am avut cu tal'tu bine
Și acum mă am și cu tine!"

Cum să faci măi frățioare
Ce să iei mai înțâi oare?
Lemne, varză de murat
Ghele ai de cumpărat,
Pălărie și palton,
N'ai cu ce. Vizi ghinion!...
Vrei pistie de curcan?
Iți lei leașa pe un an
Vrei să mănânci și plăcinte
O iei trei cuni înainte
Cum să fi ajungă măi frate
Când ai gusturi desușiate?
Nu ai?! Mai înghit'n sec
Nu fii Dobre Ciolovec;
Ți se pare c'ai mănăcat
Ba că te ai și sălurat!

Și nevasta ca năpastu
Cere, cere și iarcer
Nu vede că nu i putere;
Vrea mantou de „șetit gris"
Ca să fie și mai și
Decât Lola Vasileasca
Decât Mimi Ioaneasca...
Cismulife asortate
Când le vezi, să cazi pe spate;
Și jobenul „lie de vin"
Când îl put să faci venin;
Toată a l'imperatrice
Să nu ai nimic de zis;
Ii mai trebuie manșon
Ca să aibe „french fașon"
Acum cred v'ași idmuriat
Decu sunt așa părhit

Foaie verde malostat
Funcționarul dela Stat
Strigă tot meru așa:
Sapte nasturi la manta
Astă-i toată averea mea
Aveți grije și de noi
C'o sajungem la gunoi!

L. Cristescu

Se caută o funcționară de birou, cu puține cunoștinși de contabilitate și dactilografie. A se adresa la administrația Bravo! în Str. V. Babeș 10 Telefon 10—83.

Gila Juân Nojță șiciro...

Urmare din pag. 1-a

vafă să schiunesă. Și ție că apăr luce șclu umbra finlandești cu șclurile că mărș mai nice gicăt șclur și li aglung pă ruși când leșcla niști nu gângești. Ba unș mai spunte lu domnu director finlandești aleșcia când nu mai plumbi cu șie pușca după rușii schiurile glla boconș și bat în cu tele ca voi cu paru când nu aveți binte cu veșinii și bglești nu să șclu șie să să facă.

Noa apu tacă to nu șclu schiș ge așela nu mă pot duște la landești ca să mă mai bat o cu ruși numa trebe să rămân așl la Băravu nost ca să vă șclur Da să șclur că dacă nu nle trebe șclur abolimentu apu lmi cumpăto neșce șclur și mă apuc șclur imblăcesc ca pă mazdre.

Al voștru
JUÂN NOJȚĂ

O chestie veche cu...

...rezonanțe actuale ne-a fost comunicată din eri seară la telefon un glas de duduiță, care spunea se numește Victorișo, — și n'are până acum nici un motiv s'o creș mincinoasă... Chestie, afirmă e s'a întâmplat zilele trecute — gluma o cunoaștem de vreo ani Dar cu toate aceste o poveș pentru apropoș ul neașleptat al ce asistase la întâmplare.

Va să zică duduița Victorișo lătoarea Alba-Iulia spre Arad compartimentul de cl. II, se mă sea, un domn care fuma din și trei ofițeri. Unul francez, englez și al treilea rus. Inșă unul — contrar uzanțelor din vo nu dădea nici o atenție Vict care se pliclisea de moarte Reș deci la un gest ironic: își rochișă până peste genunchi. Of francez sări îndată și salută. el englezul și la urmă de tot Domnul cu pipa, scos din țelismul său întrebă:

— Ce v'a apucat să salută deodată?

— Am văzut marca francez șclur ciorapului, — răspunse francez

— Eu am văzut marca engleș șclur jartierei, — răspunse ofițerul tanic.

— Eu am văzut barba șclur grohăi rusul.

— Dumneata ai văzut pe șclur răspunse domnul cu pipa — tru că în primul rând voi nu aveți țar, iar Stalin nu poartă șclur așa că n'ai văzut nimic!..

Corolar: Onoarea femeii n'are nimic comun cu onoarea bărbatului!

Chelnerii nutresc un dispreț adânc pentru perechile de îndrăgostiți, căci femeia care își iubește sincer iubitul, îl sfătuiește să plătească cele consumate după tarif și urăște din principiu bucatele scumpe și băuturile.

Corolar: Bucuriile dragostei sunt rezervate doar stomacurilor puțin încărcate!

Nu trebuie să uitați nici odată chipul și ușurința cu care cutare cocoană ori duduiș, a devenit iubita dv. În felul ăsta veți găsi foarte natural ca ea să devină iubita altuia, după ce a fost a dv.

Corolar: E foarte rar ca o femeie

să nu fi cunoscut în viață cel doi bărbați!

Când o femeie venind la tălnire își plătește singură tre simți numai decât nevoia să un cadou de o sută de ori sumei pe care a plătit-o șclur Corolar: Femeia nu plătește șclur cei taxiul decât atunci când șclur plătit e foarte mică!

Faceți-vă datoria armată și cătră Subscriind Bonuri de înzestră

Sfaturi spre a fi fericit

Când plecați dela iubită și în loc să vă spună: „N'ai să mă înșeli, dragul meu?...” ea vă zice: „Strânge-ți bine fularul, să nu răcești”, socotiți-vă ca un om pierdut. Căci tandrețea care se instalează în locul dragostei, vâdește că iubită are de gând să vă schimbe cu un alt bărbat!

Corolar: Evitați să iubiți iarna, căci e un sezon ciudat și plin de surprize.

Când, după ce ați curtat-o multă vreme, ați isbutit în fine să cuceriti femeia visurilor dv, în nouă cazuri din zece ea vă va spune: „Te-am iubit din prima zi când te-am zărit”. Să nu credeți nimic, dar absolut nimic. Nu vă spune asta de cât cu

scopul de a vă face plăcere.
Corolar: Nu credeți nimic din ceea ce spune o femeie!

Oamenii sunt mai sensibili la complimentele pe cari le merită. Prin urmare, în linie generală, spuneți totdeauna femeilor că sunt inteligente și bărbaților că sunt frumoși.

Corolar: Evitați femeile inteligente și bărbații frumoși, căci și unii și alții sunt nesuferiți!

Feriți-vă ca de foc să jucați cărți cu o femeie, căci ea se socoate în dreptul ei să trișeze și să nu plătească nici o lețcae din datoriile făcute la masa de joc.

...spuns prompt..

Despre fetele din cârd am mai vorbit noi, Dar azi trebuie să vorbim iarăși, pentru a remarca un răspuns care denotă că printre ele și fete inteligente, — și pentru a arăta că suntem imparțialii...

Așadar... una dintre membrele grupului — foarte sunt relativ... pare bine — se plimba mai serile scule, în tovărășia unui tânăr bine — pare-se — îndrăgostit până la urechi, care-l spunea:

— Drega mea, eu nu pot trăi fără tine.

— Te cred — veni răspunsul ei — căci viața s'a scumpit foarte mult!

...șii și războiul submarin..

Știm din mitologie, că zeul mărilor — și bărbatul frumoasei Venera — își are palatul în fundul oceanelor, unde bine zis, trăia liniștit până la izbucnirea actualului război din apusul Europei. De atunci pace liniștea palatelor sale din fundul oceanelor i a cam fost tulburată de rezultatul ciocnirilor din secolul anglo-german pe deoparte pe de altă parte de minele de crato-hilleriste...

A început, pașnicul și tolușul visul zeu al mărilor, a crezut că nu cum mai fusese și în celălalt război. Zilele trecute însă, exaltat de cele trei submarine enerve și nu știu câte vapoare neutre s-au căzut în apropierea palatului, un aruncă tridentul deslănțuit de furtună și apucă telefonul și să număreze lui Jupiter, tata zeilor — căreia-i grăi cam astfel:

— A o, Jupiter părinte, dă-te rog să-mi dai să fiu mutat din fundul oceanului în momentul în care să-mi cadă'n cap o mină atomică!

— Hotărârea lui Jupiter nu se cuvine încă...

...de copil

Doamnă întrebă pe fetița de șapte ani, a unei prietene, dacă vrea să se mărite, mai târziu, cu fiul ei, care are 7 ani

— Ași vrea să-l iau de bărbat, doamnă, răspunse fetița, dar nu se poate așa ceva...

— Și de ce nu se poate? ..

— Fiindcă nu te poți mărita decât cu cineva din familie!

— Cum așa?

— Foarte bine... Dovadă este că eu s'a însurat cu mama, bunicul meu, unchiul cu mătușa... Așa vedeți că nu se poate...

...luge economice

Germanii cari din pricina nerăzboiului, au născocit erzațuri înlocuiri — pentru aproape lucrurile trebuincioase vieții, germanii cari fabrică azot artificial din morcov și pâine din morcov trebuiau să se ocupe și de lucruri ce privesc pe cel morți. Germanii din orașul Colonia vestește că ea faerică coșciuge din morcov, în patru mărimi, la prețuri scăzute orice concurență. Aceste coșciuge în care morți în hârtie și în mormântași, sunt destinate copiilor din clasele sărace.

...insă că o firmă concurentă nu are ceva și mai ingenios! Ea creează coșciuge în care morți, în hârtie, sunt așezați și duși la groapă.

...onomia, hotărât, e la ordinea zilei și pentru cel cari se duc la muncă!

Un om distrat

Domnul profesor Niculescu se pregătea să plece în oraș. Afară cerul era tare înourat. Din moment în moment se putea porni ploaia. Nevasta îl întrebă:

— Ascultă, Năstăsiică puiule, de ce îți cu tine trei umbrele?

— Păi, Zoico dulce, o umbrelă o las în tranvai, una o s'o uit la cafenea iar de a treia am de gând să mă servesc când o porni ploaia!...

Americănească

Rânduri apărute deunăzi într'un ziar american care apare în orașul Cleveland:

„O VESTE BUNĂ“

„Un condamnat la moarte, a cărui sănătate era foarte proastă și dădea de gândit celor din jurul său, a fost supus unei operații foarte delicate la închisoarea din Columbia (Ohio) unde se găsește deținut înăntoșirea lui fiind chestie doar de zile, suntem nespys de bucuroși că p tem vesti pe numeroșii noștri cititori că pușcăriașul va fi executat în cursul săptămânei care vine!..“

Identificare

Moriț, legitimul doamnei Rașela Goldenberg n'a mai dat pe acasă de patru zile. Ingridorată și reumatică, dna Goldenberg a început să cerceteze toate secțiile din București și paginile gazetelor spre a vedea dacă nu cumăa soțul ei a căzut victimă vre-unui accident

Toate aceste cercetări nu au dat nici un fel de rezultat. Cineva o sfătui pe madam Goldenberg să se ducă și la Morga unde sunt expuse trupurile celor căzuți în diferite accidente și nu li s'a putut stabili identitatea.

Cu lacrimi în ochi și un fleac de pălărie deasupra cutiei craniene, Rașela sui treptele macabrei instituții. Fu îndreptată de un slujbaş spre sala unde se găseau vro douăzeci de trupuri neidentificate.

Un funcționar, chel ca un pepene, o întrebă pe madam Rașela:

— Madam, spre a văgura găsierea trupului bărbatului d tale, îmi puteți spune dacă avea vre-un semn particular?

— Da, avea, dom'le funcționar.

— Ce semn avea?

— Vorbea pe nas!..

O dovadă convingătoare

Un coafor evreu lăuda unui mușteriu chel, calitățile unei loșniți pentru creșterea părului.

— Ești sigur de eficacitatea produsului asta? întrebă mușteriu, puținel neîncrezător.

— Sunt mai mult decât sigur, răspunse coaforul. Ulte, îngăduem-i să-ți istorisesc ce-am pățit eu. Acum o lună, din greșală, servitoarea a frecat mașina de gătit din bucătărie cu apa asta miraculoasă. Ei bine, de atunci, trebuie să tund mașina de trei ori pe săptămână!..

Pe mare

Ionel, șase ani șase ani și jumătate, călătorea pentru prima oară cu vaporul pe mare. Cu toate că elementul marin era foarte liniștit, un început de rău de mare puse stăpânire pe stomacul bietului copil.

— Mămico, spuse la un moment dat Ionel cu o voce tânguitoare, mi se pare că gâlna pe care am mâncat-o astăzi la amiază nu a fost moartă deabinelea!

— Dece, pușorule?

— Fiindcă simt că a început să se plimbe la mine în stomac!..

Dreptatea lui

După o ceartă bună cu nevastă sa, în urma căreia suferiseră patru fărfuli și piciorul unui soacn, Tăsiică eși fără voia lui în stradă și se gândea:

— Avion fără motor... pulbere fără fum... telegrafie fără fir... dece nu s'o fi inventat dom'le și zestre fără nevastă?!

Despre pat

In pat își trece omul jumătate din viață: în el te naști, te culci, te odihnești. Tot în el te doboară boala, renaști la viață, ori te duci pe capcă! Mă mir tare mult că încă nu s'a găsit un om care dotat cu mult bun simț care să ridice fabricanților de paturi un monument în semn de recunoștință pentru imensele servicii aduse omenirei

Patul, patul meu, patul tău, dă-te amintiri! Dragoste, voluptăți, tandrețe, visuri, nălări! Ce progrese uriașe s'au făcut în arta dormitului. Ce să mai spunem de culcușurile bunicilor noștri, paturile acelea cu plog, care semănau cu o corabie cu pânze...

Patul modern e moale, elastic ca și conștiința unui deputat de pe vremuri, ușor și cald ca un sân de fecioară și îngăduitor cum nu se poate. Când cineva nu se în patul său, știe dinainte că va dormi prost, ori chiar de fel. Doamne, și multe soiuri de paturi mai sunt! Paturi dela țard, cu salteaua plină cu paie și

pureci! Paturi de hotel de rangul doi ale căror cearciafuri poartă încă urmele locatarului dinainte. Pat din vagonul de tren unde și bălăbănești capul între o bătrâncă stafidi'd și o unguroaică dolofand.

Ce trezire lamentabilă în zori, cu oasele frânte, înțepenite și gura amar ca fierrea! Mai este și patul femeii galante. Aceasta e vast ca un câmp de bălăe, moale ca un ten de minoră, parfumat ca un harem și îngăduitor ca o soacră cu ginerele ei atunci când mai are încă cinci fete de măritat... Cearcafurile sunt din crep de chine, pernele mari, parfumate cu tuberoze ori scrum de țigare... Mai există încă un fel de pat, botezat ultimul culcuș, pat care, de obicei, este făcut din brad ori stejar și în care ne vine la toți rândul să ne înngim.

Indură-te, Doamne, și fă ca treaba asta să se întâmple cât mai târziu cu putință.

Povestirile unui bătrân

Era odată un salon, într'un mare oraș, unde în toate joiile și duminicile își dădeau întâlnire cele mai mari personalități ale locului pentru a discuta despre arte, despre politică, despre starea timpului și mai ales pentru a tăia piroane pe spinarea trecutului, lucru care a avut în toate timpurile farmecul lui netăgăduit.

Dintre persoanele nelipsite ale acestor reuniuni, făcea parte și un bătrân general de mult scos la pensie care luase parte la nu știu câte bătălii și al cărui merit deosebit era de a reevoca vechi anecdote de amor. Bătrânul era fericit că e atracția acestor reuniuni.

Dar într'una din seri o doamnă vru să se distreze pe socoteala lui.

— Generale, îi spune spuse ea, d tu nu faci altceva decât să vorbești despre amor; dece nu încerci măcar odată să ni-l definești.

— Nimic mai ușor! îi răspunse generalul. Amorul e acel lucru care se face în trei moduri...

Fu o adevărată năvală de întrebări: — În trei moduri? În trei moduri? Să auzim! Cări sunt?

Bătrânul surăse și trecându-și o mână peste frunte ca pentru a-și aduna amintirile, începu:

— Cele trei moduri de a iubi o femeie sunt acestea: mai întâl o mângâi.. al doilea o săruți..

La sărutat, generalul se opri și fruntea i se îmbrobodă de sudoare. Ascultătorii tăcură pentru un moment, apoi o doamnă făcu să se audă vocea:

— Ei bine, generale, și al treilea mod?

— Ah, doamnele — trebuie să mă ertați. Știu că există și un al treilea mod, dar, vedeți, acum nu-mi mai amintesc.

Alta scoțiană

— Ai luat masa, Jim?

— Da!

— Îmi pare rău, că altfel te-aș fi invitat la un aperativ.

— Da tu ai mâncat?

— Încă nu!

— Regret și-aș fi oferit plăcerea unei cafele.

Dilemă

— Doctorul mi-a spus că dacă nu-l dau soțului meu decât apă îl voi uimori.

— Foarte bine! E o prescripție ușor de urmat.

— Da, vezi însă că el dacă îi voi u da numai apă, e 'n stare să mă omoare.

Scoțiană

— De ce îți toată ziua casa în chisă și soția o lași prin vecini?

— Foarte simplu! Pentru că dânsa a luat prostul obicei de a mânca între mese.

Ah! copiii..

— Ascultă, Ionescule, poți tu să-mi spui care este timpul cel mai potrivit când se pot mânca prunele?

— Da, dom'le profesor, vă pot spune.

— Să te aud.

— Timpul cel mai potrivit este atunci când fructarul întoarce capul în altă parte!

* * *

— Ascultă, papa, spuse Mitică, elev într'a doua, de liceu, este adevărat că latina este o limbă moartă

— Da.

— Păi dacă e moartă, ar trebui îngropată, ca să nu mai aibă școlarii atâtea bătăie de cap cu ea!

* * *

— Mămico!

— Ce este, Nicușor?

— Mămico, mai dă-mi o bombonă, căci pe ocazaltă am scăpat-o?

— Unde ai scăpat-o?

— În gură!..

...in tren

Călătorea (câtre domnul care fumează): Vedeți domnule, acesta nu este vagon pentru fumători.

Călătorul: prea bine, nici nu este nevoie pentru că eu trag fumul în piept.

A dres o

Jenică se adresează frumoasei domnișoare Ionescu.

— Domnișoară, aveți niște ochi minunați!

— Asta mi-a mai spus-o și altul!..

Atunci Jenică pentru a nu scăpa ocazia, încercă s'o dresgă.

— Ala te-a mințit.

Cumpărăți haine paltoane, mantă de ploaie și de piele la
IOSIF MUZZAY
MAGAZIN DE HAINE
ARAD, vis-à-vis de Teatrul Comunal
Mare asortiment de haine gata. — Se execută și la comandă
Prețuri reduse

Ciudățeni administrative sau...?

— Simple însemnări și documentări pe marginea unei publicații oficiale —

În ziarul „Știrea” — n'avem nimic cu el acum, deși „ei” ne cam bârlesc! — cu data de 7 Ianuarie a. c. a apărut o publicație în care se spunea că tutungeria de lângă farmacia Omescu, este vacantă și membrii I. O. V. cari doresc să obțină autorizația de funcționare, să-și înaltimeze actele obșnuite în astfel de cazuri, până în ziua de... 7 Ianuarie 1940. Deci o primă ciudățenie: anunțul a apărut în „Știrea” din ziua de 6 Ianuarie — cu data de 7 Ianuarie — adică în dimineața sărbătorii Botezul Domnului, când toate autoritățile sunt închise și nu se poate procura nici un act; iar actele trebuiau înaintate până în ziua de 7 Ianuarie, când a fost Duminică!... Ar fi curios de știut cum s'a întâmplat lucrul acesta... A fost o simplă coincidență sau un aranjament mărgav? Dar să trecem mai departe...

Tutungeria în chestiune, a fost proprietatea românului Petre Ilie, subofiter pensionat, — unul dintre puștii oameni, cari — credea lumea — va face treabă și va menține numărul comercianților români de pe corso... Treabă bună a făcut e adevărat, căci tutungeria sa era una dintre cele mai bune și mergea de minune. Ce l-o fi determinat să renunțe la ea, nu se poate ști momentan. Poate o fi avut omul socotelile sale, în care — principial — nimeni nu se poate amesteca... Dar dacă totuși o vom face în cele ce urmează, avem scuza principiului în numele căruia scriem.

Prin urmare, Ilie Petre s'a hotărât să renunțe la tutungerie. Dar să renunși numai așa, simplu, nu e nici o afacere și atunci s'a aranjat — probabil! — un fel de licitație tacită și în cerc restrâns: cine plătește mai mult peste costul inventarului, acela ia tutungeria. S'a întâmplat, că mai tare la pungă a fost un oarecare Gaspary, ungar, neamț sau evreu, n'am putut afla până acum! — care ar fi oferit, drept filodormă 80.000 lei, sumă la care s'a încheiat afacerea, — chiar în ziua când bieții membrii I. O. V. interesați, ar fi trebuit să-și înaltimeze actele, adică la 7 Ianuarie 1940, după cum ni se pare, ne-a spus chiar Petre Ilie, fără a ne spune și numele celui căruia i-a cedat tutungeria și fără a ști nici noi țaria de pungă a lui Gaspary... Este, deci locul și momentul să ne întrebăm și să întrebăm și pe alții, cum s'a făcut că anunțul a apărut tocmai când „afacerea” a fost încheiată? Nu cumva lucrurile se prezintă ca o bătaie de joc și ca o eludare a legilor și dispozițiilor în vigoare? Întrebăm numai pentru că am vrea — și alături de noi și alții — ca lucrurile să fie clarificate...

Asta ar fi cam a doua ciudățenie a afacerii...

A treia, după unele informații primite în cursul anchetei ce-am întreprins-o în această chestiune, ar fi anularea brevetului — sau autorizățiunii, nu cunoaștem precis termenul tehnic! — lui Petre Ilie, tocmai în zilele când „afacerea” cu Gaspary era perfectată... Așa se spune, nu știm sigur și nici nu afirmăm, pentru că n'am avut posibilitate să controlăm data sosirii

deciziei de anulare. Cine dorește să o facă, n'are decât să se intereseze la depozitul mixt C. A. M. din Bdul Carol sau eventual la Discom în str. Mărășești. Într'unul din aceste două locuri va afla, desigur, data în chestiune...

Toate ciudățeniile înșirate mai sus, pot fi simple ciudățeni administrative sau coincidențe curioase, cum se întâmplă atâtea în viața de toate zilele... Indiferent de ce sunt noi le-am fixat aci pentru a fi ținute în seamă de... cei ce în viitor vor să-și cumpere tutungerii! Poate le vor fi de folos sau de învățătură...

Dar... — mai este și un dar! — mai avem un cuvânt și pentru conducătorii depozitului mixt C. A. M. — oameni cu socoteli și cu necazurile de tot felul și de toate soiurile, anele mai grave, altele mai ușoare! — cari în ultimul an ne arătasera prin activitatea lor pe tere-

nul tutungeriilor atitudinii foarte frumoase, tendința lor fiind să rămânăzeze, pe cât cu putință această ramură de comerț. Din anumite considerente, nu le-am subliniat activitatea — nici aici, nici în altă parte, — ci le-am admirat în mod tacit modestia și munca de termite în ogorul comerțului românesc!... Și acum, cazul Petre Ilie-Gaspary, nu ni-l putem explica nicidecum!... Numai dacă n'o fi o urmare a tendințelor de apropiere ce le manifestă Ungaria față de noi, — și atunci, luăm poziția pentru onor și ne ridicăm păria!...

S'o facem oare și când e vorba de atâtea coincidențe ciudate, de 80.000 lei și de o tutungerie care producea un venit net de aproape 10.000 lei lunar?

Cine poate, — să ne răspundă!
Radu Baltag

Scotiane

Un scoțian cumpără dela veinul său o găină, care urmează s'o ridice, după un ceas, dela vânzător:

Cumpărătorul, adresându-se soției, îi spune:

— „Mai bine s'o luăm acum cu noi. Cine știe poate că între timp mai face un ou”.

Ele două

Adică Tanți și Emilia stau la taifas sau pe englezește „La ceal”.

Emilia — Și bărbatu-tău nu-i acasă?

Tanți — Dar e vreodată?

Emilia — Tot așa 'o duceți?

Tanți — Dar de unde? Și mai prost! Să-ti spu drept, până acum câțva timp credeam credeam că cel puțin la început m'a iubit!

Emilia — Atunci te-a iubit dragă.

Tanți — Dar de unde dragă. Așa am crezut și eu că cel puțin m'a luat din dragoste. Acum sunt conștient că numai zestrea mea l-a interesat, vi

Emilia — Ei! în fond e o satisfacție pentru tine să constăți că nu-l așa de prost cum l-ai crezut.

[Cortina șoptește: „Și astea zic că sunt prietene.”]

Orb deabinelea

Soția: Dă-mi te rog doi lei să-i dau acestui orb. ~~Mă zis~~:

Mă zis spus frumoasă doamnă”.

Soțul: A zis „frumoasă doamnă”? atunci să-l dăm, că e orb deabinelea.

Un bărbat dificil

După ce sorbi câteva înghițituri din berea blondă din pahar, Tase [prinse să se spovedească prietenului său. Acesta răspunde:

— Mă Tăsică, nevasta ta ți-a adus 100 000 lei ca dotă și tu tot te mai plângi!

— Păi nu mă plâng de dotă, mă frățioare, ci de nevastă!

Soluție

MEDICUL: Mi-ai urmat sfatul, ca să bei un pahar de vin după fiecare baie caldă?!

BOLNAVUL: Da, dar baia s'a stricat și atunci beau numai vinul.

La marginea Geografiei

— De unde ieșiră, dom'le și fin deji — aștia? — întreabă d Iorgu nescu pe d. I. Popescu-Micșunele. Că nici n'auziseră de ei până acum

— Păi, nu vezi de unde ieșiră? zăpadă... (S. P.)

Cauză serioasă

— De ce plângi așa de tare cule, te-a bătut cineva?

— Nu!

— Atunci de ce?

— Fratele meu a luat vacanță eu nu.

— Păi de ce așa?

— Pentru că eu n'am intrat la școală...

Ceva mai grav

Clientul: Chelner! nu pot să-ți ce neplăcut este să vezi păr într'o

Chelnerul: Eu mă întreb ce ați să mai spuneți când ați avea supra

păr!

Au ralenti...

(S. P.) Anglia și Franța s'au să ajute Finlanda.

Finlanda trebuie să aibe însă tincică răbdare ca să fie căutat întâi agresorul.

Vinurile Topoloveni

(S. P.) Un jurnalist scria de că la Topoloveni, între alte lucruri există și vinuri mai bune.

„Cel puțin cu atâta, cu o precepere la vinături, s'a putut și d. Mihalache dintr'o prieten veche ca un Cotnar, cu dr. Lu

Ora fericită

EL: „Mai îți mîine scara și-ți-am cerul mîna?”

EA: Desigur.

EL: Ai stat un ceas întreg să rostești o vorbă.

EA: Da.

EL: A fost ceasul cel mai feli al vieții mele!

Mica publicitate

Vizitați Salonul de frizerie, FAN CÂMPEAN, din Piața No. 3. Serviciu prompt și

MAȘINI DE SCRIS de vânzare de imprumut, la M. SZEGFÜ str. Brătianu 7. Tel. 11-44.

special de reparații pentru șini de scris, mașini de calcoturi rezervoare. Depozitatie — șapirograf — indigo și accesorii pentru mașinile de

Domnii abonați din compe unde nu pot ajunge încă noștri sunt rugați, pe această să se pună la curent, trimdu-ne abonamentul prin postal.

Pentru vânzătorii de calendare

Toți aceia ce au primit vânzare „Cărintariu lui Nojiță” sunt rugați pe cale să ne trimită prin postal, sumele rezultate din

Sumele vor fi trimise pe cale sa: **Administrația BR Arad, Str. Vicențiu No. 10**, iar pe cupon se cifica: „pentru calendare”